

vens regler og de bekendtgørelser, som er fastsat i medfør heraf, samt universitetets egne regler. Disse studerende har således samme rettigheder, herunder klageadgang, som andre studerende, der er optaget og indskrevet på universitetsuddannelser efter de almindelige regler herom.

Universiteterne kan alene eller i samarbejde med andre universiteter markedsføre friplads- og stipendieordningen.

Til nr. 8

Lovteknisk rettelse af henvisningen.

Til nr. 9

Det foreslås, at videnskabsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at friplads- og stipendieordningen udvides til også at omfatte universiteternes bacheloruddannelser. Ministeren kan anvende bestemmelsen til at begrænse modellen til kun at omfatte kandidatuddannelser, hvis ordningen medfører et kvalitetsmæssigt fald eller giver uhensigtsmæssige søgningsmønstre.

Det er ikke hensigten, at ordningen kan anvendes i forhold til ph.d.-studerende. Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at universiteterne, hvis ansøgeren i øvrigt er kvalificeret, anvender muligheden for at tildele friplads til studerende, der er ph.d.-studerende efter 4+4-ordningen, for så vidt angår indskrivning på kandidatuddannelsen.

Til nr. 10

Efter forslaget prioriterer universiteterne selv, hvordan de – inden for den centralt fastsatte økonomiske ramme – tildeler fripladser og stipendier til de bedst kvalificerede ansøgere. Derfor fastsættes der ikke længere centralt regler om udmålingen af fripladser og stipendier.

De optagne studerende kan fortsat tildeles hele fripladser med fuldt stipendium. Derudover kan universiteterne vælge at tildele delvise fripladser samt vælge, om studerende, der er tildelt delvise eller hele fripladser, skal tildeles fuldt stipendium, delvist stipendium eller slet intet stipendium.

Afvejningen af, om den enkelte skal modtage hel eller delvis friplads og fuldt, delvist eller intet stipendium, skal ske ud fra saglige kvalitative kriterier. Universiteterne tildeler fripladser og stipendier til de studerende, som ud fra et bredt sagligt skøn, der især skal omfatte faglige kriterier, må anses for at være de bedst kvalificerede ansøgere. Det er universiteternes bestyrelser, der fastlægger, inden for hvilke fagområder der kan tildeles fripladser og stipendier. Der skal sikres et åbent udbud.

Til nr. 11

Det foreslås, at universitetet inden for sit formål kan yde tilskud til et udenlandsk universitet, når det sker i forbindelse med samarbejder efter forslaget § 1, nr. 2, eller andre forskningssamarbejder.

Ved tilskud forstås både finansielle midler og ressourcer som personale, udstyr m.v., som de danske universiteter stiller til rådighed.

Den disponible ramme for de deltagende universiteters tilskud efter bestemmelsen vil komme til at fremgå af finansloven. Universitetet kan derudover anvende eksterne midler, der er øremærkede til samarbejdet.

Det forudsættes, at universitetet og det udenlandske universitet indretter deres samarbejde således, at de deltagende danske universiteter ikke hæfter økonomisk ud over de aftalte tilskud.

Til nr. 12

Med lovforslaget skal universiteterne fortsat opkræve deltagerbetaling, i det omfang der ikke ydes tilskud eller ikke er givet fuld friplads, jf. universitetslovens § 19, stk. 2 og 5, og § 20, stk. 1, og lovforslagets § 1, nr. 7.

Universiteterne skal som noget nyt opkræve delvis deltagerbetaling fra studerende, der er blevet tildelt delvis friplads, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 13

Som noget nyt skal universiteterne fastsætte deltagerbetalingen for delvise fripladser. Deltagerbetalingen efter denne bestemmelse skal udgøre differencen mellem værdien af den delvise friplads og det til enhver tid gældende uddannelsesstatameter for den pågældende uddannelse, som dette fremgår af de årlige finanslove. Værdien af den delvise friplads opgøres som en andel af taxametertilskuddet for den pågældende uddannelse.

Til nr. 14-16

Med lovforslagets § 1, nr. 17, kan videnskabsministeren delegere sine kompetencer i medfør af loven til for eksempel Universitets- og Bygningsstyrelsen. Ministeren kan herunder afskære klageadgangen fra styrelsen til ministeriet.

Der er således ikke længere behov for den gældende bestemmelse i sin nuværende udformning, og det findes derfor hensigtsmæssigt at føre klagesagerne på universitetsområdet tilbage til videnskabsministeren. Herved gøres lovens kompetencefordeling også mere konsekvent. Ministeren påtænker at delegere klagesagsområdet til Universitets- og Bygningsstyrelsen.